

Ἐορτή ἀφορῶσα κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰς γυναῖκας, ἡ ἐορτὴ τῆς γεννήσεως τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, κοινῶς τοῦ Κλήδονα (24 Ἰουνίου): Ὁ νοῦς τῶν γυναικῶν, μαθὲς γυναικογιορτή, ἦτανε ὡς τὰ ριζικάρια.

γυναικογνώση ἡ, Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ γνώση.

Ἡ ὀλίγη σύνεσις, ἡ ὁποία, ὡς πιστεύεται, χαρακτηρίζει τὰς γυναῖκας: Ἄσμ.

Μάννα κακὴ, μάννα τρελλή, πῶχεις γυναικογνώση.

γυναικοδουλειά ἡ, κοιν. γυνικουδ'λειά Λέσβ. ῥ'νικουδ'λειά Εὐβ. (Ἄκρ. κ. ἄ.) Θεσσ. (Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. κ. ἄ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀχυρ.) κ. ἄ. βορ. ἰδιωμ. γυναικοδουλεῖα Κύπρ. Κῶς κ. ἄ. γυναικοδουλεῖα Πόντ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ δουλεία.

1) Ἐργασία προσιδιάζουσα εἰς γυναῖκας κοιν. καὶ Πόντ.: Τὸ σὺνδρισμα τοῦ σπιτιοῦ, τὸ μαγεῖρεμα εἶναι γυναικοδουλειές κοιν. Οὐ ἄντρας δὲν πρόπ' ν' ἀνακατεύητι ὡς τ' ὡς ῥ'νικουδ'λειές Εὐβ. (Ἄκρ.). 2) Ἡ ἀτελής, ἡ μὴ ὠλοκληρωμένη ἐργασία Κύπρ.: Εἶντα ὡς τοῦτες οἱ δουλειές; ἐν τέλει γυναικοδουλειές. 3) Κατὰ πληθ., ραδιουργία, μικροσκάνδαλα, μικρολογία ἰδιάζουσαι εἰς γυναῖκας Ἀνδρ. Εὐβ. (Ἄκρ. κ. ἄ.) Ἰων. (Σμύρν.) Κέρκ. Κεφαλλ. Πόντ. Σῦρ.: Κουτσομπολιά, καημένε, ῥ'νικουδ'λειές, μὴ δίν' ὡς σ'μασία Ἀκρ. 3) Ἐρωτικὰ περιπέτεια, σκάνδαλα κοιν.: Κάτω γυναικοδουλεῖα κρύβεται ὡς τῇ μέσῃ μὲ τὸν ἀδρεφό μου τὸ Θανάση Πελοπ. (Γαργαλ.) Μαχαιρωθήκανε χθὲς βράδυ γιὰ γυναικοδουλειές Σῦρ. Τοῦ θάμπουμα γένοντι οἱ κλημῆς κ' οἱ ῥ'νικουδ'λειές (τοῦ θάμπουμα = ὅταν νυχτῶν) Στερελλ. (Ἀχυρ.) Μὴν φάχνιτι μακριά, ῥ'νικουδ'λειά εἶνι ὡς τ' μέσ' Εὐβ. (Ἄκρ.) Συνών. γυναικοπόθεσις.

γυναικοθεῖς ὁ, Χίος (Βολισσ. κ. ἄ.) ῥ'νικουθεῖς Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. κ. ἄ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ θεῖος < θεῖος.

Ὁ ἐκ συζύγου θεῖος ἐνθ' ἄν.

γυναικοθέμι τό, Ἰκαρ. Ἰων. (Βουρλ.) Κεφαλλ. Προπ. (Μαρμαρ.) Σῦρ. ὕναικοθέμι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γυναικοθέμι Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -θέμι, περὶ τῆς ὁπ. βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2,457 κέξ. καὶ Ἀκαδ. Ἀναγν. 3,305.

Πλήθος γυναικῶν ἐνθ' ἄν.: Ὡ ὕναικοθέμι! Καλέ, πότ' ἐμαζώχτησα! Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ὡ τ' ἐκκλησιὰ ὅλο γυναικοθέμι ἔτανε Σκῦρ. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικαρεῖο 2 καὶ γυναικοβόλι.

γυναικοθέσι τό, ἐνικ. γυναικοθέσιν Χίος γυναικοθέσιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικοθέμι κατὰ παρετυμ. βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2,457.

Πλήθος γυναικῶν ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικαρεῖο 2 καὶ γυναικοβόλι.

γυναικοθήκη τό, Ἡπ. (Πωγών.) ῥ'νικουθήκη Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -θήκη, διὰ τὴν ὁπ. βλ. ἀβγοθήκη. Πβ. Γ. Χατζιδ., Ἀκαδ. Ἀναγν. 3¹,30.

Πλήθος γυναικῶν ἐνθ' ἄν.: ῥ'νικουθήκη πλιά, μὴ δα ρουτοῦτι! Λέσβ. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικαρεῖο 2 καὶ γυναικοβόλι.

γυναικοκαβγᾶς ὁ, κοιν. γυνικουκαβγᾶς Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) ῥ'νικουκαβγᾶς Θεσσ. (Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ. ἄ.) Λέσβ. Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Τρικοκ. Τριφύλ. κ. ἄ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀχυρ. κ. ἄ.) γυναικοκαβγᾶς Κῶς κ. ἄ. γυναικοκαβγᾶς Κύπρ. ὕναικοκαβγᾶς Κάσ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ καβγᾶς.

Ἡ φιλονικία, οἱ διαπληκτισμοὶ μεταξὺ γυναικῶν κοιν.: Χτέες βράδυ ὡς τῇ γειτονιά μας ἔστησαν ἓνα γυναικοκαβγᾶ καὶ ξεκούφανε τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς φωνῆς τους κοιν. Μαζωχτήκανε οἱ δυὸ νυφάδες τῆς κ. ἀρχινήσανε τσοῦ γυναικοκαβγᾶδες Πελοπ. (Γαργαλ.) Μὰ εἶσαι λαχημένος σὲ ὕναικοκαβγᾶ; Μὴ βολὰ ἤλαχα καὶ τὰ χρειάστηκα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Γί'νι τότες ἰκεῖ ὡς τ' ἀλών' ἓνας γυνικουκαβγᾶς π' χάλας οὐ κόσμους Ἡπ. (Κουκούλ.)

γυναικοκάωμα τό, κοιν. ῥ'νικουκάωμα Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) γυναικοκάωμα Κῶς κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ κάωμα.

Κατὰ πληθ., πράξεις καὶ τρόποι ἀρμόζοντες εἰς γυναῖκα, παρεξηγήσεις καὶ μικροραδιουργίαι γυναικεῖαι κοιν.: Τί θέλεις καὶ μπερδεύεσαι σὲ γυναικοκαώματα; κοιν. Γενεῖκα ποὺ ῥαίν τ' εἰς τὴν! Σὲ γ-οῦλ-λα τὰ γυναικοκαώματα μέσα εἶναι Κῶς.

γυναικόκαρδος ὁ, Πόντ. (Οἶν.) γυναικόκαρδης Ἡπ. Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ καρδιά.

Ὁ ἔχων καρδίαν γυναικός, ὁ δειλὸς ἐνθ' ἄν.: Αὐτὰ τὰ δουλειές γιὰ τ' ἀτόν κ' εἶναι γυναικόκαρδος ἄνθρωπος (αὐταὶ αἱ ἐργασίαι δὲν εἶναι δι' αὐτόν) εἶναι γυναικόκαρδος, ἀνίκανος ἄνθρωπος Πόντ. (Οἶν.) Αὐτὸς γυναικόκαρδης ἔνε-ται Πόντ. (Κερασ.) || Ἄσμ.

Μωρὲ Γιαννῇ, μωρὲ γυναικοκάρδη,

γιατὶ διαβαίνεις πάρορα καὶ τραγουδᾷς πανώρια;

Ἡπ. Συνών. ἄκαρδος 1, ἀναντρος 1, ἀψυχίαρος (εἰς λ. ἀψυχίαις), ἀψυχος, δειλιάρης, δειλόψυχος, λαγόκαρδος, λαγόψυχος, λιγόκαρδος, λιγόψυχος, σκιάζαρης, σκιάζοῦρης, φοβιτσιάρης, χεζῆς, χέστης.

γυναικόκοσμος ὁ, κοιν. γυνικόκοσμος Ἡπ. (Κουκούλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) ὕναικόκοσμος Κάσ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ κόσμος.

1) Αἱ γυναῖκες ὡς σύνολον κοιν.: Ὁ γυναικόκοσμος εἶναι ὡς τῆς χαρῆς του, γιατί πῆρε δικαίωμα ψήφου κοιν. 2) Πλήθος γυναικῶν κοιν.: Ἦταν πολὺς κόσμος ὡς τῇ διάλεξη, ἀλλὰ ὅλο γυναικόκοσμος κοιν. Ἦρθ' ἓνα σωρὸ γυναικόκοσμος ὡς τῇ γιορτῇ τῇ θεᾷ μου Πελοπ. (Γαργαλ.) Τί γυναικόκοσμος ἦταν αὐτὸς ποὺ πῆγε ὡς τὴν ἐκκλησιὰ τοῦ Βαγιῶνε! (τὴν Κυριακὴν τῶν Βαῖων) Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ.) Ἐσυνάχτηκε ἓνα σωρὸ ὕναικόκοσμος Κάσ. Συνών. γυναικαρεῖο 2, γυναικοβόλι, γυναικοβρόντι, γυναικοθέμι, γυναικοθέσι, γυναικοθήκη, γυναικολάσι, γυναικολόγι, γυναικολογία (D), γυναικομάνι, γυναικομάν-

